

HENDAYE-KO EUSKAL-FÉSTAK

(Bigarren sariya irabazitako moldaera)

EUSKALDUN MINTZAIRA

Itsaso bazterretik, urrundux lurretan,
Eskualduna sortzen da, mendi bi aldetan:
Bizi argatik legez, bi erresunietan,
Mintzaira baño dugu, maite biotzetan.

Beti, dezagun maita eskuara garbia!
Ura baita, lur untan, bardinik gabia;
Neori ez du zorrik, da bere jabia,
Ez dago idekirik arentzat obia!

Erresuma bezanbat, ainbertze mintzaira,
Bainan dute geienek, sortzez ama bera:

Aide ba^o gabe, sortu zen eskuara,
Ama nor baitu ere! da ume bakarra.

O! zoin doatsua zen, zenbat aberatsa,
Berzenik deusik gabe, dabilan solasa;
Gorputz eta ariman, eskuara da funtsa,
Jinkoak eman daukun izantza urusa!

Izandun edo bear, ez du eskualdunak
Utziko aantzerat, zaarren erranak;
Eskuarak apaintzen du aiten solas onak,
Nola jauntzi ederrek moldatzen gizonak.

Bear eta eder da, eskualdun maitea,
Bertze mintzaira guziz jabe egitea:
Ak dute idekitzen munduko atea,
Bainan eskuara dugu nai ikastea.

Eskualdun seme batzu ditugu ikusi,
Nardatuz, ez baitute eskuara ikasi.
Aundi-sudurrak dire olakoen nausi,
Eskuarako fedea zertaz dute autsi.

Jo batek gelditzen du ardi errebelá,
Ez baitezake senda ark egin uspela.
Eskualdun aantzkorra da lurra bezala,
Jinkoak, gure gatik, onerat dezala.

Badira zoro batzu, iri alde ortan,
Irri-garriak dire eskualdun itzetan;
Eskuarak ez du laket toki guzietan,
Sortzian bezain garbi dago mendietan.

Zer biotz alchagarri! gaizo menditarra!
Zu zare eskuararen zaintzaile bakarra.
Etsaien urruntzeko baduzu indarra,
Gorputzez bezain ongi arimaz azkarra!

Jinkotiarra zela ikusiz eskuara,
Debrua etorri zen aren suntsitzera;
Ez baiak, zazpi urtez, jintzen ikastera,
Ek aantzirik juan zen, zubiz bertzaldera.

Debruak, egin aal guziak eginik,
Utzi gaitu bakean, ezin garaiturik.
Sekulakotz urrundu bada, gure ganik,
Jinkoa, gure alde, zela ikusirik.

Eskuarari idukiz, badu eskualdunak,
Betidanik osoki, maite dituenak:
Pilota, eta koblak, gero irrintzinak,
Auk dire biotzetik, nik azken erranak.

Eskuara! mendiz mendi zabilta berdina,
Zu zare mintzaitetan, denen erregina.
Eskualdunak eskuara, il artio laguna,
Bizi bitez eskuara eta *Eskualduna!*

DUHALDEBÈHÈRE, *Saratarra.*

